

T.C.
BURSA
2. VERGİ MAHKEMESİ
ESAS NO : 2020
KARAR NO : 2021,

DAVACI : MÜHENDİSLİK
HURDA SANAYİ VE TİCARET LIMITED ŞİRKETİ
VEKİLİ : AV. SADİ KAYABAŞI
-UETS[16859-58983-77895]

DAVALI : BURSA VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI
VEKİLİ : AV.
İhsaniye Mh. Ek Hizmet B. Nilüfer Cumhuriyet M. No:6
Nilüfer/BURSA

DAVANIN ÖZETİ : Davacı şirket vekili tarafından, müvekkilinin 2017 takvim yılı hesaplarının incelenmesi sonucunda düzenlenen 06/03/2020 tarih ve 2020-A-8111/4 sayılı vergi inceleme raporu ile yasal defterlerine kaydedilen bir takım faturaların sahte olduğunun tespit edildiğinden bahisle 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesi uyarınca 2017/1-12 dönemi için adına kesilen özel usulsüzlük cezasının müvekkili firmanın hakkında sahte fatura düzenleme nedeniyle rapor bulunur Tic.Ltd.Şti'nden ahşap makara ve makara aparatları satın aldığı ve bedelini de banka kanalıyla ödediği, aldığı malzemeleri de kendi üretim sürecinde kullandığı, her iki firma arasındaki ticaretin gerçek olduğu, sahte fatura kullanılmasının söz konusu olmadığı, Ltd. Şti. hakkında vergi tekniği raporu hazırlanmış ise de, adıgeçen firma tarafından 2016, 2017 ve 2018 yıllarına ilişkin olarak Bursa 2. Vergi Mahkemesinin 2019/2747, 2748, 2749, 2750 sayılı dosyalarında ve mükellefiyetin terkinine ilişkin açtığı 2019/2597 sayılı dosyada davanın kabulüne karar verildiği, bu kararlar inceleme aşamasında vergi inceleme elemanına verilmesine rağmen dava konusu özel usulsüzlük cezası kesildiği, sahte fatura düzenleyicisi olmadığı vergi mahkemesi kararı ile sabit olmasına rağmen ısrarla vergi tekniği raporunu esas alınarak müvekkili firma hakkında ceza kesildiği, ticari yaşamda malı satın alan mükellefin, malı satanın, vergi ile ilgili yükümlülüklerini yerine getirip getirmediği hususunda bilgi sahibi olmasının düşünülemeyeceği, esasen vergi mevzuatında bu düşüncenin aksine bir kural olmadığı gibi Vergi Usul Kanununun "vergi mahremiyeti" başlıklı 5. maddesinin de bu düşüncüyü destekler nitelikte olduğu, müvekkili firma yetkilisinin de verdiği ifade de bu durumu aktardığı, yapılan ticaretin gerçek olduğu ve mal aldıkları firmanın sahteci olduğunu bilmediklerini beyan ettiği, ayrıca ceza hukuku yönüyle de muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve sahte belge suçlarının, kastla işlenebilen bir suç olduğu, taksirle işlenemeyeceği, suçun manevi unsurunun genel kast olduğu, müvekkili şirketin banka hareketleri, karşılıklı olarak teyid ettirilmeden gerçekte mal alış olmadığı iddia edilmesinin, eksik incelemeden kaynaklandığı, sahte fatura olgusunun; düzenleyen şahıs veya şirketin mal alışları ve satışları, kapasitesi, sermaye yapısı, iş organizasyonu, beyan durumu, mükellefiyet ödevlerini yerine getirme gibi unsurlar somut verilerle ele alınarak irdelenmesi suretiyle belirlenebileceği, alınan mal ve hizmetin müvekkili firma tarafından gerçekte alınmadığı yönünde araştırma ve tespit olmadığı ileri sürülerek kaldırılması istenilmektedir.

T.C.
BURSA
2. VERGİ MAHKEMESİ
ESAS NO : 2020,
KARAR NO : 2021,

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davacı hakkında düzenlenen ihbarname ve ihbarname dayanağı olan vergi inceleme raporunun davacıya tebliğ edildiği, davacının hakkında sahte belge düzenlemekten dolayı vergi tekniği raporu bulunan mükelleften fatura aldığı ve hakkında kesilen cezada mevzuata aykırı bir husus bulunmadığı savunularak davanın reddedilmesi istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Bursa 2. Vergi Mahkemesi'nce, dava dosyası incelenerek işin gereği düşünüldü.

Dava davacının 2017 yılı hesap ve işlemlerinin sahte fatura kullanımı yönünden incelenmesi sonucunda düzenlenen vergi inceleme raporuna istinaden bir kısım emtia alışı sahte fatura ile belgelendirdiğinden bahisle 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesi uyarınca 2017/1-12 dönemi için adına kesilen özel usulsüzlük cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1'inci maddesinde; verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması veya düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların her birine, her bir belge için kanunda yazılı miktardan aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının %10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesileceği hükme bağlanmıştır.

Yukarıda anılan madde uyarınca özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi için, öncelikle mal veya hizmet alımında madde metninde sayılan belgelerin verilmediğinin ve alınmadığının belirlenmesi ve belgeleri vermeyen ve almayanlar birlikte saptanarak, vergi suçunun Kanunda öngörülen tipiklikte ve tüm unsurlarıyla oluştuğuna ilişkin hukuken geçerli bir tespitin mevcut olması gerekmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacının 2017 yılı hesaplarının incelenmesi neticesinde tanzim olunan 06/03/2020 tarih ve 2020-A-8111/4 sayılı vergi inceleme raporuna istinaden bir kısım alışlarını sahte faturayla belgelendirdiğinin tespit edildiğinden bahisle dava konusu özel usulsüzlük cezasının kesildiği anlaşılmıştır.

Uyuşmazlık konusu olayda; yalnızca faturaları düzenleyen mükellef ile ilgili tespitlerden hareketle ilgili faturaların sahte olduğu iddia edilmiş, ancak söz konusu fatura muhteviyatı hizmetlerin gerçekten alınıp alınmadığı, alınmış ise, kimlerden alındığına (gerçek satıcılara) ilişkin hukuken geçerli somut bir tespit yapılmaksızın faturalardaki tutarlar üzerinden yorum ve varsayıma dayalı olarak dava konusu ceza kesilmiştir.

Bu durumda, özel usulsüzlük cezası kesilmesini öngören ve cezanın kesilmesine dair koşulları düzenleyen maddede belirtilen unsurların uyuşmazlık konusu olayda bir arada gerçekleştiği ortaya konulamadığından, idari cezalar için de geçerli olan “*ceza gerektiren fiilin tüm unsurları tamam olmadan failin cezalandırılmayacağı*” yolundaki genel ceza hukuku ilkesinin varsayım ya da kıyas yoluyla ceza tayinine olanak tanımaması nedeniyle davacı adına kesilen özel usulsüzlük cezasında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davanın kabulüne, dava konusu özel usulsüzlük cezasının iptaline, aşağıda dökümü yapılan 119,70 TL yargılama gideri ile 2.270,00-TL avukatlık ücretinin davalı idare tarafından davacıya ödenmesine, artan yargılama giderlerinin kararın

T.C.
BURSA
2. VERGİ MAHKEMESİ
ESAS NO : 2020
KARAR NO : 2021.

kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu karara karşı kararın tebliğinden itibaren başlamak üzere otuz (30) gün içerisinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi nezdinde istinaf yolu açık olmak üzere, 05/07/2021 tarihinde karar verildi.

HAKİM

YARGILAMA GİDERLERİ :	
Başvurma Harcı :	54,40 TL
Dosya Gömleği :	3,00 TL
Vekalet Harcı :	7,80 TL
Posta Gideri :	54,50 TL
TOPLAM :	119,70 TL